

OMGANGSREGELS, PESTPROTOCOL, SCHOOLREGELS

Omgangsregels

Toon respect voor elkaar en voor je omgeving en houd rekening met elkaar.

- Wees beleefd en luister naar elkaar.
- Lok geen ruzie uit.
- Los problemen pratend op en niet met vechten.
- Hinder elkaar niet bij het spelen.
- Zeg 'stop' wanneer je iets niet prettig vindt.
- Sluit geen kinderen buiten.
- Discrimineer iemand niet om zijn/haar uiterlijk.
- Als je merkt dat iemand gepest wordt, meld je dat bij een leerkracht.
- Wees voorzichtig met de spullen van een ander.

Pestprotocol

Pesten is gedrag onder kinderen dat onwenselijk is. Het komt voor maar wordt binnen onze school aangepakt en niet geaccepteerd. Ons uitgangspunt wat betreft pestgedrag onder kinderen is dat dit niet in een gezond schoolklimaat thuishoort. In de school zijn daar duidelijke afspraken over gemaakt die beschreven zijn in een protocol. De schoolregels maken hier een onderdeel van uit. Daarnaast besteden wij aandacht aan het vak sociale vaardigheid. Dat doen we door te werken aan didactische samenwerkingsvormen, het houden van klassengesprekken, het vertellen van verhalen en de ruimte te geven voor verschillende spelvormen. Op deze manier stimuleren we de kinderen op een gezonde manier met elkaar om te gaan.

Plan van aanpak bij pestgedrag

Ons uitgangspunt op school is dat het sociaal-pedagogisch klimaat dusdanig dient te zijn dat pestgedrag zoveel mogelijk wordt voorkomen. Voor het geval dat er zich toch dergelijke ongewenste situaties voordoen, dient er een plan van

aanpak (protocol) te zijn. Daarin staat beschreven wie welke stappen dient te ondernemen in geval van pestgedrag. Het protocol voorziet in die gevallen waarbij pestgedrag wordt gesignaleerd door één of meer betrokkenen. Dat kunnen zijn: ouders, leerkrachten of kinderen. Hoewel er geen eenduidige aanpak is van pestgedrag en iedere leerkracht verantwoordelijk is voor alle situaties die direct op te lossen zijn, zijn dit de uitgangspunten.

- Er vinden gesprekken plaats met het kind dat gepest is en met de pesters. Ook wordt er aandacht besteed aan de groep waarin het pestgedrag heeft plaatsgevonden. De groep van zwijgende toeschouwers is daarbij een belangrijke factor.
- Er wordt gestreefd naar een aanpak waarbij er geen verliezers zijn en waarbij de betrokkenen worden uitgenodigd om mee te denken aan een voor iedereen aanvaardbare oplossing.
- In principe gaan wij niet uit van het hanteren van straf als vergelding om pesten tegen te gaan. Het uitgangspunt is voor iedereen een positieve aanpak, waarbij de pester zelf wil veranderen.
- In de school is er één vertrouwenspersoon die door de ouders, leerkrachten en kinderen benaderd kan worden indien er sprake is of vermoeden van pestgedrag. Deze persoon is bekend bij alle betrokkenen. We noemen deze persoon de pestcoördinator. Jaarlijks wordt er in de hoogste klassen gewezen op de rol van deze persoon.
- Pestgedrag wordt eerst met de betrokken leerkracht besproken. Indien dit niet tot het gewenste resultaat leidt, kunnen ouders, leerkrachten en kinderen zich altijd rechtstreeks wenden tot de pestcoördinator. Deze maakt de afweging of er inderdaad sprake is van pestgedrag of dat de melding op andere wijze benaderd dient te worden. In ieder geval neemt de vertrouwenspersoon contact op met de ouders van het kind en met de betreffende klassenleerkracht.
- Bij melding is er altijd eerst contact tussen de pestcoördinator en de leerkracht voordat de melding in de pedagogische vergadering plaatsvindt.
- Eén keer per jaar wordt het thema geagendeerd in de pedagogische vergadering, zo nodig vaker. De pestcoördinator is eigenaar van dit thema en bewaakt dat dit gebeurt.
- Buiten deze geagendeerde gesprekken geldt dat er voor ernstige vormen van pestgedrag en/of gevoelens van onveiligheid een meldingsplicht is voor leerkrachten en vertrouwenspersonen in de pedagogische vergadering. Hierin worden adviezen gegeven voor het plan van aanpak.

- In principe wordt er in alle gevallen contact met de ouders, van zowel de pester als het gepeste kind opgenomen, om een plan van aanpak te bespreken. Dit plan wordt bij voorkeur samen met de ouders besproken en vastgelegd. Er vindt een terugmelding plaats door de pestcoördinator in de pedagogische vergadering en wordt er zo nodig een vervolgtraject voorgesteld.
- Samen met de ouders wordt het proces vervolgd; het traject wordt beëindigd met een afsluitend gesprek

No Blame

No Blame is een manier om pestgedrag bij kinderen te voorkomen of te reguleren. Sinds november 2009 zijn wij begonnen met het toepassen van de No Blame werkwijze in klas 1 t/m 6. Voor deze leeftijdsgroep vinden wij de aanpak geschikt.

Wat is pesten?

We kunnen spreken van pesten wanneer een kind zich al langer ongelukkig voelt omdat hij of zij stelselmatig wordt geconfronteerd met onaardig of agressief gedrag, wordt geplaagd of buitengesloten. Deze definitie gebruiken we niet bij incidentele situaties, maar indien deze confrontaties regelmatig voorkomen, of voorgekomen zijn.

De werkwijze van No Blame

Het pesten wordt opgemerkt of wordt gemeld aan een leraar. Deze leraar of een collega (en in het begin samen) zal de betreffende leerling apart nemen om zijn of haar verhaal te laten doen. De leraar zal actief luisteren en vragen stellen en horen hoe het kind zich voelt. De volgende stap is dat er een groep kinderen gevormd wordt, een steungroep rondom deze leerling. Hier worden over het algemeen een zestal leerlingen toe uitgenodigd. Twee kinderen die erbij betrokken waren, twee omstanders en twee sociaal sterke leerlingen. Er gebeuren dan twee belangrijke dingen:

- De kinderen die deelnamen aan het pesten gaan beter inzien hoe het slachtoffer zich voelt en beginnen manieren te bedenken om de situatie te verbeteren.

- Zij bepalen met z'n allen de veranderingen in hoe de groep functioneert, daardoor voelt de pester zich niet langer gesteund door de groep en verliest zijn macht over de anderen. Niemand wordt beschuldigd, maar er wordt duidelijk gemaakt hoe ongelukkig het slachtoffer zich voelt. Vervolgens worden alle kinderen in het steungroepje uitgenodigd iets te bedenken om de situatie te verbeteren. Op deze manier ontstaat opluchting bij de kinderen omdat ze iets kunnen doen en niet beschuldigd worden. We zien het als een krachtige aanpak om jonge mensen te stimuleren hun verantwoordelijkheid voor gedrag dat goed en sociaal gericht is, te nemen. Leerkrachten en ouders worden soms verrast door de manier waarop kinderen met elkaar omgaan. Het is verbazingwekkend hoe kinderen kunnen vervallen in gemeen gedrag wanneer ze bij een groep willen horen. Het geeft deze kinderen een goed gevoel, sterker en een minder onzeker gevoel wanneer ze erbij horen. Hierdoor negeren ze makkelijker hoeveel ellende ze soms bezorgen aan het kind dat gepest wordt. Dit gedrag kan alleen doorgaan, wanneer de rest van de groep dit toelaat. Onze ervaringen zijn tot nu toe positief met de No Blame anti-pestmethode. Het blijkt dat kinderen echt bereid zijn het gepeste kind te helpen en tegemoet te komen. Ze verwoorden een plan dat begint met: 'Ik wil...' Een paar weken nadat de plannen met het groepje gemaakt zijn, wordt er met de leraar en de individuele kinderen teruggekeken naar wat er wel en niet gelukt is. Mocht u er meer over willen lezen, dan kunt u informatie vinden op de website www.noblame.nl